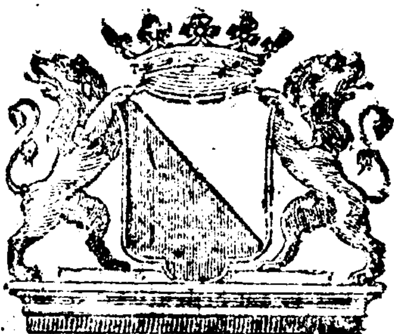
1822. N°. 7.

UTRECHTSCHE COURANT.

Woensdag den 16. Januarij.

O O S T - I N D I E N.

BATAVIA *den* 14. *September.* De sterfte, door de *Cholera Morbus* veroorzaakt, is trapsgewijs blijven verminderen en heeft thans bijna opgehouden. Van de meeste plaatsen zijn in de vorige week of geene sterfgevallen opgegeven, of het getal derzelve op de lijst als onbeduidend aangeteekend. De meeste dooden had men nog in de buiten-distrikten van Sourabaija, alwaar 17, en te Bezoekje, waar 16 menschen overleden waren; daar en tegen had de ziekte zich den 28. Julij op het eiland Borneo, en wel het eerst te Banjermassing geopenbaard, zoo dat men vreesde, dat de andere op die kust gelegen etablissementen, mede door deze ramp zullen worden bezocht.

R U S L A N D.

PETERSBURG *den* 22. *December.* Sedert acht dagen hebben wij dooi weder. Gisteren avond hadden wij een weinig vorst.

Sedert langen tijd werd in deze hoofdstad niet zoo algemeen over den slechten staat des koophandels geklaagd als thans; verscheiden aanzienlijke handelhuizen hebben, op onderpand, ondersteuning van de regering ontvangen.

Wegens uitgebrokene vijandelijkheden tusschen de Bucharen en Chiwensers, zijn gedurende den afgeloopen zomer minder karavanen als anders uit Buchara te Orenburg aangekomen; de wegen zijn zeer onveilig geweest.

De berigten uit de Zuidelijke Provincien des rijks, als ook uit Tiflis in Georgië, maken gewag van aardbevingen die aldaar, even als in de Kiewsche en Padolskische gouvernementen, op den 17. November hebben plaats gehad.

Te Nicolajew is in de eerste dagen van November een nieuw fregat van 44 stukken geschut, van stapel geloopen.

In berigten uit Kamtschatka wordt melding gemaakt van eene aldaar plaats gehad hebbende plegtigheid, bij gelegenheid van het inwijden van eene nieuwe kerk te Kljutschewsk. Vele Kamtschatdalen van de Ukinsche kusten, Aleijeuten, Korjaken en zelfs bewoners der zeer verwijderde kusten en eilanden, zoo gedoopten als ongedoopten, waren derwaarts gekomen om die plegtigheid bij te wonen; zij hadden meer dan 600 honden bij zich.

PETERSBURG *den* 25. *December.* Gisteren hebben de Grooten des rijks, de ministers, staatsraden enz. een bezoek bij Z. M. afgelegd, ter gelegenheid van den verjaardag van den Keizer. In de kerken werd een *Te Deum* gezongen, en des avonds was de stad geïllumineerd. Z. M. en de Keizerlijke familie, benevens de erf-groothertog van Weimar, woonden een prachtig feest in het klooster Smolnoi bij, hetwelk tot aandenken van het door *Catharina II*, in het jaar 1764, gesticht Institut, ter opvoeding van 250 adelijke Jufvrouwen, aan Z. M. werd gegeven.

I T A L I E.

TRIESTE *den* 27. *December.* Wij hebben berigten van Smirna ontvangen tot den 15. December. Na de ijsselijke dagen van den 19, 20. en 21. November, is de rust hersteld gebleven. In den nacht van den 7. op den 8. December, is er brand ontstaan in het kwartier der Turken, zeer nabij van dat der Franken. Geene der Turksche autoriteiten had zich naar de plaats van den brand begeven, om te zorgen dat men den voortgang der vlammen stuitte. Het volk van zes fransche barken tot de schepen op de reede behoorende, bluschte alleen den brand, terwijl 400 Franken, zoo zeelieden als soldaten, eene dubbelde rij formeerden, met de bajonnetten op de geweren, ten einde gereed te zijn, ingeval de bluschers van den kant van het Turksch gemeen, eenigen tegenstand ontmoeteden, en om de woede der Turken wederstand te bieden, zoo deze van den brand wilden gebruik maken, om nieuwe buitensporigheden te begaan. Omtrent 20 huizen zijn een prooi der vlammen geworden. Des morgens om 4 ure had men den brand gebluscht. Men gelooft in het algemeen dat den brand met opzet door eenige Turksche rustverstoorders is veroorzaakt geworden; doch de patrouilles der gewapende Franken hebben voor dit maal hunne woede weten te beteugelen.

Er is te Smirna een Turchi-Baschi, een opperregter, van Konstantinopel gekomen, om de buitensporigheden door de Turken op den 19, 20. en 21. Nov. gepleegd, en over dewelke de Europesche Consuls hunne klagten hebben ingezonden, te beoordeelen en te vonnissen. Hij was den 8. December van Konstantinopel vertrokken.

TRIESTE den 28. *December.* Uit Mesolonghi wordt gemeld, dat het congres der gedeputeerde Grieken, de constitutionele acte van de onafhankelijkheid der Grieksche natie heeft geproclameerd. De Grieken op Morea hebben zich thans in regimenten geformeerd, aan het hoofd van dewelke zich Europesche officiers bevinden, die uit Marseille zijn aangekomen. Op Morea zal een militair wetboek worden ingevoerd en een korps artilleristen op de Europesche wijze gevormd worden.

Men schat het getal Christenen, welke door de Turken sedert den eersten April, zoo te Konstantinopel, in Walachije, Moldavie, Macedonie, Thessalie, Epirus, op Morea, op Cijprus, als te Acre, Smirna en Aijwaijla, om het leven zijn gebragt, op 300,000 personen.

S P A N J E.

MADRID *den* 31. *December.* De Koning heeft zich gisteren naar den staatsraad begeven om de discussien over de boodschap der Cortes, betrekkelijk het wegzenden der ministers, bij te wonen. De discussien waren zeer levendig. Men scheen besloten te hebben de autoriteiten te Sevilie en Kadix te herstellen, alvorens tot de verandering in het ministerie overtegaan. Echter is de raad gescheiden zonder iets besloten te hebben. De discussien moeten morgen hervat worden.

De berigten uit Biscaijen, Navarre en Katalonie, melden, dat de zoogenaamde legers van het geloof, welke de Constitutie willen omverwerpen, op de aannadering der geregelde troepen verdwijnen. Overal zijn deze benden uit slecht gewapende boeren te zamen gesteld en worden door eenige Priesters of Monniken, aangevoerd. Men had gemeld, dat er te Gironne, in Katalonie, een ernstig gevecht had plaats gehad; doch hetzelve is, even als alle andere, op eene volkomene deroute dezer dweepzuchtige en ongeregelde benden, uitgeloopen. Eene talrijke bende, waaronder zich de beruchte *Juan Costa* bevond, was, zoo het schijnt, door middel van ladders, gedurende een nacht in de stad gekomen, terwijl eene andere bende buiten de poort de wacht hield. Het plan scheen wel beraamd te zijn. Eenige schildwachten waren reeds ontwapend, en men was tot aan het gevangenhuis gekomen, met oogmerk om de gevangenen in vrijheid te stellen, dezelve bij hunne bende te voegen en de wanorde te vermeerderen. Eene andere bende was belast de autoriteiten op te ligten en de inwoners in hunnen eersten slaap te verschrikken, door het geschreeuw van *leve de Koning*, *de dood aan de Constitutie.* Doch de militairen door het alarm bijeengekomen zijnde, was de worsteling niet meer twijfelachtig. De boosdoenders hadden den tijd niet uit de gevangenis te komen, en de benden verstoken van de versterking die zij uit de gevangenis verwachtteden, verstrooiden zich, latende vele hunner achter, die gevangen zijn gemaakt, en waarvan er twee gefusilleerd zijn geworden. De inwoners van Gironne hebben den besten geest aan den dag gelegd om de constitutionele autoriteiten te ondersteunen.

Men had heden berigten van Andalusie verwacht; doch de overstrooming der rivieren heeft zonder twijfel den koerier terug gehouden.

De koeriers van het noorden van Spanje zijn aangekomen, doch hebben geen nieuws medegebragt.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN *den* 3. *Januarij.* Het metaliek is gisteren op 73¾, en de bank-actien op 630⅞ genoteerd geworden.

Bij de 21ste uitloting der oude rentegevende staatsschuld, welke gisteren alhier heeft plaats gehad, is het lot gevallen op de 483ste serie, bevattende de obligatien, afgegeven door het gouvernement van Gallicie, en bedragende een kapitaal van 176,133 fl.

De *Oostenrijksche Beobachter* deelt de volgende berigten mede: „Men heeft door een koerier uit Konstantinopel, welke van daar den 10. December vertrokken is, vernomen, dat de Firman den 30. November tegen de verstoorders der publieke rust afgekondigd, niet zonder uitwerking is gebleven. Eenige Turken welke zich desniettegenstaande aan buitensporigheden, hebben overgegeven, en de rust hebben verstoord, zijn met den dood gestraft, en sedert dien tijd heeft men van geene nieuwe buitensporigheden vernomen. Bij de ongelukkige gesteldheid van zaken ziet men dikwijls publieke strafoefeningen van Grieksche opstandelingen, die met de wapens in de handen gevangen zijn gemaakt; ook is het voor een Europeaan afzigtelijk zoo vele afgehouwene hoofden boven de deuren van het Serail ten toon te zien gesteld; voor den vriend der menschheid is het te wenschen dat deze burgeroorlog tusschen twee volken, beide door fanatismus gedreven, een oorlog welke nimmer deszelfs eerste karakter zal verliezen, spoedig een einde mag nemen."

Voorts deelt *de Beobachter* de inneming van Tripolitza op Morea, door de Grieken, mede, en weidt zeer uit over het over de kling jagen der Turksche inwoners; doch maakt geene melding, dat de Turken een verdrag hadden gesloten, hetwelk zij op eene ontrouwe wijze hadden verbroken, en dat de Grieken, na de stad stormenderhand te hebben ingenomen, hunne bloedverwanten en geloofsgenooten, welke de Turken naar Tripolitza als gijzelaars hadden gevoerd, aldaar alle door de Turken vermoord vonden, het geen hunnen haat zeer vermeerderde; waarschijnlijk hebben de Grieken zich daarenboven herinnerd; dat de Turken bij de inneming van Aijwaijla alle hunne geloofsgenooten, zonder onderscheid van geslacht, hadden vermoord, en hebben toen wederwraak willen uitoefenen. Het is echter ook niet te ontkennen dat de Grieken zeer fanatiek zijn; doch het is te hopen, dat zij met de terugbekoming van hunne vrijheid, ook verlichter zullen worden; het geen van eene koophandeldrijvende natie met veel grond te verwachten is.

De *Beobachter* meldt in zijn verslag over de Grieken op Morea, nog het volgende;

„De zoon van den Turkschen bevelhebber van Korinthie, welke zich te Tripolitza bevond, is door de Grieken gespaard, dewijl zij hoopten dat hij hun van nut konde zijn in het veroveren van Korinthie, welke plaats zij belegeren.

„De Grieken, ten getalle van 6000 man, onder het bevel van *Colocotroni*, hebben vervolgens eene expeditie tegen Patras ondernomen, en het schijnt dat zij een algemeenen aanval, zoo te land als ter zee, tegen die plaats willen ondernemen. Den 5. November drong een detachement Grieken in de voorstad en stak dezelve in brand. Intusschen heeft *Jusuf*-Pacha te Lepanto de nadrukkelijkste maatregelen genomen om Patras te behouden; hij heeft alle Turksche familien uit die plaats doen gaan, en eenen goeden voorraad van levensmiddelen en ammunitie over zee aan het garnizoen gezonden, aan welks hoofd hij zich zelve gesteld heeft; daarenboven heeft hij zich nog van een groot getal hulptroepen verzekerd, welke hij, in geval van nood, van Lepanto ter zee kan doen komen. Aldus zoude het niet onmogelijk wezen, dat de Grieken, welke geen belegeringsgeschut hebben, verpligt werden, voor de derdemaal van voor Patras te moeten terug trekken."

WEENEN *den* 4. *Januarij.* Het metalliek is gisteren op 73⅛, in de bankactien op 631 genoteerd geworden.

De berigten van de grenzen van Moldavie van den 20. December melden het volgende: „Wij vernemen door particuliere brieven van Jassij, dat Moldavie en Walachije

deze provincie aan hetzelfde onheil zouden hebben blootgesteld, niet heeft bedrogen.

„Kadix wil niets meer dan de Constitutie. Nimmer zal hetzelve den roem bevlekken van de bakermat der vrijheid en de balk van behoud in de schipbreuk des vaderlands geweest te zijn. Indien de vijanden, in andere Provincien, hun hoofd opsteken, zoo zij het heilig verdrag van ons verbond en van onzen voorspoed met voeten durven treden, dan zijn alle de inwoners van Kadix gereed, om ter de verdediging vaderlands op te komen, om dat verbond met hun bloed te bezegelen, en om in het aanzien der wereld te bewijzen, dat hunne daden nooit een ander doel gehad hebben of zullen hebben, dan de ondersteuning en de verdediging der Constitutie en der monarchie.

„Door het volk daartoe genoopt, door de opinie harer Provincie daartoe aangedreven, besloot de regering van Kadix, op den 17den november jl., dat zij de door het ministerie gezonden bevelen niet zou gehoorzamen, wanneer deze van eenen aard waren, om de algemeene veiligheid in gevaar te brengen. Dit besluit, zoo noodzakelijk tot behoud der wetten en van de constitutie zelve, welker rijk gereed was, te midden der wanorde te verdwijnen, zal niet worden afgekeurd door een congres, dat oppermagtig gelast is met de wetten en de constitutie te handhaven. Zoodra het ministerie afgedankt en het vertrouwen hersteld is, zal de Provincie van Kadix en hare regering, zoo als zij steeds gedaan heeft, hare gehoorzaamheid aan het geconstitueerde gouvernement toonen, zonder eenige dier tegenstrijdigheden of achterhoudendheden, welke slechts hebben kunnen worden ingegeven door de vrees van nogmaals het wetboek der vrijheid, welker verdediging het eerst is, dat haar eed haar oplegt, te zien verguizen.

„Kadix, den 21sten december 1821.

„(*Geteekend*) MANUEL FRANCISCO DE JAUREGNIJ; JUAN-JOSEP SANCHEZ, intendant; XAVIER ISTURIZ, afgevaardigde; PEDRO-JUAN DE ZULUCTA, afgevaardigde; JOACHIM ABREU, afgevaardigde; JOACHIM-JOSEF LORAN, secretaris."

N E D E R L A N D E N.

UTRECHT *den* 15. *Januarij.* Volgens berigten van Vianen, stond het water in de rivier de Lek aldaar heden morgen 10 voet 4 duim.

Aan het noodpijl teekende hetzelve 118 duim onder nul. Gewassen sedert den 12. dezer, 7 duim.

E F F E C T E N.

Amsterdam den 14. *Jan.* 1822.

Intr. pCt.		Prijs
2½	Holland, Werkelijke Schuld	47½ à 48
	——— Restanten	1 1/16 à 1 3/16
	——— Kansbilletten	40¼ à 40[illegible]
5	Schuldbekentenissen van 1815	99½ à 100
5	Idem 1818	99 à 99½
5	Frankrijk, Tiers Consolidée	85½ à 86
5	——— Schuldb. v. Liquid.	
5	Rusland, bij *Hope en Comp.*	91 à 91½
6	——— Inschr. op het Grootb.	45¾ à 46
6	——— Idem in Zilver	81½ à 8[illegible]
5	——— Idem idem	69½ à 70½
5	Pruissen, in Engeland	95½ à 95¾
	——— Loterij 1820	171 à 172
5	Deensche te Hamburg 1ste Ligt.	
5	idem 2de Ligt. 4 m.	
5½	Spanje, 1805	56⅞ à 57⅜
5½	——— 1807	55⅞ à 57⅛
5	——— dito van 1820	58 à 58½
	Spaansche Coupons van diverse jaren	14½ à 15½
5	Weener Bank, bij *Goll en Comp.*	56¾ à 57½
4	——— Dito bij dito	46 à 46½
2½	Weener Certificaten bij dito	33½ à 34
5	——— Neg. Metaliek	72 à 72½
2½	Idem	35½ à 36½
	Bank Actien	780 à 784
	——— Aand. *f* 100 bij *Rodschild*	131 à 133
4	——— dito *f* 250 bij dito	290 à 292
5	Italie, Monte di Milano	
5½	Napels, Certificaten	66 à [illegible]
	——— dito dito in Napels	65¾ à [illegible]

in Pachaliks zal veranderd, en beide prinsdommen niet meer door Christen vorsten (Hospodars) zullen bestuurd worden. De Porte hoopt aldus voor altijd den geest van opstand uittedooven, welke in die Provincien heerscht.

Te Kischanow en Tomarowa, op de Russische grenzen, heeft een kanonschot, door de voorposten gehoord, de geheele Russische divisie *Labanieff* in het geweer gebragt. Dit alarm had echter geene gevolgen; het schot was slechts het teeken geweest van het ter dood brengen van een Janitsaar, het geen bij de Turken het gebruik is. De uitvoer van levensmiddelen naar den anderen oever van de Pruth, is in geheel Bessarabie verboden. Het schijnt dat er tot heden nog geene bewegingen onder de Russische troepen in de Ukraine, Podolie, Volhijnie of Lithaunien hebben plaats gehad. De tweede armee van het zuiden, onder bevel van den generaal *Wittgenstein*, is de Dniester nog niet overgetrokken; doch de divisie *Labanieff*, sterk 50000 man, is tusschen de Dniester en de Pruth gekantonneerd. Het gerucht liep dat de Kozakken van de Don order hebben ontvangen voorwaarts te rukken. Er zijn nog geene magazijnen opgerigt, en dit is voor dit oogenblik onmogelijk. Het weder is buitengewoon zacht, het geen de wegen zeer slecht en bijna onbruikbaar maakt voor het passeren van groote legers en transporten. Men verlangt zeer naar koude en sneeuw."

Van Odessa wordt het volgende gemeld:

„Twee schepen welke den 29. November van de reede van Bujukdere naar de zwarte Zee onder zeil zijn gegaan, hebben niet dan zeer verontrustende berigten over den stand van zaken in Konstantinopel, herwaarts kunnen overbrengen. De beide vestingen, welke den uitgang van de Bosporus aan de zwarte Zee bewaken, zijn, op bevel der Porte, in staat van verdediging gesteld, waaruit men besluit, dat men van dien kant voor een aanval bevreest is. Aan de Noordzijde des Kanaals op de Europesche zijde staat *Ibrahim*-Pacha, die den naam van een dapper krijgsman heeft, met een talrijk korps Aziaten; terwijl eene nog sterkere magt op de Anatolische kust, onder bevel van den gewezen kapitan Pacha, bij een trekt."

HERMANSTADT *den* 28. *December*. De berigten uit Moldavie en Walachije blijven bedroevend voor de inwoners. De Turksche troepen vermeerderen in plaats van af te trekken, en vernielen vooral het platte land. In de dorpen nemen zij de ongelukkige landlieden gewoonlijk alle kleederen af, en jagen hen in de bosschen, waar zij van ellende omkomen. Kortlings hadden Aziatische troepen in den omtrek van Bucharest uit moedwil een klooster in brand gestoken, waarbij vele geestelijken omkwamen.

HAMBURG *den* 10. *Januarij*. De berigten uit Petersburg loopen tot den 25. December; de betrekking jegens Turkijen was als toen nog niet veranderd.

Uit Koppenhagen schrijft men in dato den 5. Januarij, het volgende:

„Ook hier hebben wij een ongewonen zachten winter. In de tuinen vindt men nog bloemen, welke op de markten ter verkoop aangeboden worden. De oudste lieden kunnen zich zulk eenen winter niet herinneren.

„Te Bergen in Noorwegen is eene vrouw van meer dan 101 jaren gestorven, welke tot haar einde een bewonderingswaardige sterkte van geest en ligchaam had."

E N G E L A N D.

LONDEN *den* 11. *Januarij*. De ministeriele dagbladen verzekeren thans, dat de brieven van Petersburg van den 20. December van een oorlogzuchtigen aard zijn, en zeggen dat sedert eenigen tijd geene gemeenschap tusschen het Russische ministerie en Konstantinopel bestond.

In Ierland zijn verscheiden oproerige geschriften aangeplakt. Om de pachters te bevredigen, heeft lord *Fitzwilliam* aan 80 zijner pachters een maaltijd gegeven, en hun daarbij berigt dat hij hunne landhuur zoude verminderen; deze afslag bedraagt 35 a 45 ten honderd. Men denkt dat deze vermindering van landhuur, eene goede uitwerking op de onvergenoegden zal hebben.

Uit Zante wordt in dato den 29. November geschreven, dat de heer *Gordon*, wiens naam door deszelfs pogingen voor de zaak der Grieken zoo bekend geworden is, op de hoogte van dat eiland, was aangekomen. Hij was voor eenen korten tijd uit den Griekschen dienst getreden, doch alleen wegens ongesteldheid.

F R A N K R I J K.

PARIJS *den* 10. *Januarij*. H. D. H. de hertogin *van Bourbon*, prinses van Condé, zich heden naar de kerk van Ste. Genevieve begeven hebbende, heeft daar een toeval gekregen. Dadelijk naar l'Ecole de Droit overgebragt zijnde, is haar daar alle mogelijke hulp toegebragt, maar te vergeefs. Zij is omstreeks 4 uren in den namiddag bezweken. De hertog *van Orleans* had zich gehaast om zich naar l'Ecole de Droit te begeven, maar toen hij daar aankwam, had de prinses, zijne tante, reeds opgehouden te leven. Deze vorstin was den 9. julij 1750 te St. Cloud geboren, en den 24. April 1770 met den hertog *van Bourbon* in het huwelijk getreden; de eenigste vrucht van dit huwelijk is de ongelukkige hertog *d'Enghien* geweest, welke in 1804 te Vincennes, op bevel van *Napoleon*, is vermoord geworden. Zij had de laatste dagen van haar leven aan godsdienst en weldadigheid toegewijd.

Het adres door de Provinciale deputatie, de municipaliteit en de nationale militie van Kadix, den 21. dezer aan de Cortes gezonden, is van den volgenden inhoud:

„De provinciale deputatie van Kadix, die zich, eenigen tijd geleden, in de harde noodzakelijkheid heeft bevonden, om den arbeid van het nationale congres te storen, ten einde hare grieven en de vrees van die provincie, als mede die van het geheele spaansche volk, aan hetzelve bloot te leggen, brengt heden de uitdrukking harer levendige vreugde, tevens met die der publieke erkentelijkheid voor deszelfs besluit van den 15den dezer, aan hetzelve over. Dit besluit heeft het wantrouwen van de vrienden eener ordelijke vrijheid doen bedaren, heeft de algemeene ongerustheid doen verdwijnen en het lot des vaderlands beslist, door deszelfs behoud te verzekeren. Dat vaderland stond in den afgrond der tweespalt geploft te worden, toen de doorluchte stem van deszelfs vaderen, den Monarch de klip aanwijzende, op welke men hem voerde, hem den eenigen weg aanwees, om den afgrond te vermijden en het kostbaar onderpand der oppermagt, zoo noodzakelijk, zoo wel om de waardigheid des gouvernements op te houden, als om de orde en gehoorzaamheid der onderdanen te handhaven, ongeschonden te behouden.

„*Het tegenwoordige ministerie bezit de noodige zedelijke magt niet*, heeft de opperste godspraak des volks gezegd. Zie daar het vonnis van verwerping voor de ministers (een vonnis zonder hooger beroep), en de regtvaardiging der oorzaken, welke de provincie van Kadix in onrust gebragt en

Zie verder den kant van deze Bladz.

de regering genoodzaakt hebben, om te handelen. Een ministerie, dat de hulpmagt der opinie verloren heeft, kan den Staat niet meer besturen, kan zich niet meer doen gehoorzamen, zelfs dan niet, wanneer hetzelve de noodige physicke kracht, welke het ontbreekt, zou bezitten, om dat het onmogelijk is, twaalf millioenen menschen in eenen gedurigen dwang tegen hun beter weten en tegen hunne verlangens te houden. En welke zedelijke kracht, kunnen verachte, beschuldigde, door de opinie zelfs van hen, die hunne bevelen moeten gehoorzamen, verstoten mannen bezitten? Indien het ministerie, van deze zedelijke kracht verstoken, gelijk de cortes verklaard hebben, *het gouvernement der natie niet geiukkig kunnen besturen, noch de waardigheid en het prerogatief der kroon kunnen doen eerbiedigen*, dan moet hetzelve van het roer van Staat worden verwijderd, en dan wordt deze verwijdering met regt gevorderd.

„Daar inmiddels de eerste tot den troon gerigte verzoekschriften niet zijn verhoord geworden, om dat het ministerie de toegangen tot denzelven gesloten hield; daar de aan de permanente commissie gedane vertogen krachteloos gebleven zijn, aangezien dezelve geen gevolg aan deze geven kon vóór de vergadering der volgende wetgeving, zoo vragen wij, welke hulpmiddelen aan het volk en aan de regering overbleven, wanneer zij zich niet tot de buitengewone cortes konden wenden, die tot de onderwerpen van derzelver bijeenroeping beperkt zijn? Het eenige besluit, dat zij ten laatsten namen, voorwaar een droevig maar onvermijdelijk hulpmiddel, om den Staat niet aan de gevaren, welke denzelven bedreigden, overtegeven, was derhalve, dat van het gehoorzamen aanbevelen, welke verdacht voorkwamen, te schorsen.

„Deze tegenstand was het eenige middel, om maatregelen te doen mislukken, welke der publicke vrijheid konden schaden en om het ministerie het gevoel van deszelfs zwakheid in te boezemen, ten einde hetzelve den monarch mogt overhalen, om het oordeel der cortes, in hetwelk alleen heil en behoud gelegen is, in te roepen. Zonder dezen tegenstand, niet aan den troon, maar aan deszelfs ministers, zelfs dan, wanneer het wantrouwen, dat men in hunne oogmerken stelde, niet gegrond was, is het ten minste zeker, dat de strijd der hartstogten, de verdeeldheid der partijen, de krachteloosheid der bevelen van de regering, de regeringloosheid met alle de rampen, welke zij veroorzaakt, rampen, die door het besluit der cortes voorgekomen zijn, nooit, of ten minste niet dan zeer laat, zouden beteugeld geworden wezen. Zoodanig is het eenig doel geweest, dat de regering, bij hare beslissingen en in hare adressen, beoogd heeft, en geenszins dat van de zucht tot een bestuur, hetwelk zij nimmer tegen het gouvernement der natie heeft kunnen of willen behonden, zoo min als een geest van ongehoorzaamheid tegen den Koning, dien zij gezworen hebben te zullen verdedigen en welken de constitutie erkent. Dit doel is gelukkig vervuld; hetzelve zal steeds den geest, die de regering van Kadix geleidt, regtvaardigen, hoezeer dezelve heeft moeten afwijken van het wettige pad, dat het ministerie voor haar gesloten had, om zich zelven daarop te verschansen.

„Hoe zou voor de regering der provincie, tusschen het volk en den troon geplaatst, de vrees en het geschreeuw harer onderhoorigen hebben kunnen verdooven, zonder deze te dwingen, om in hunne eigen veiligheid te voorzien, en zelve het hulpmiddel te zoeken, dat hun door hunne regering geweigerd was. Kadix heeft zich zelven gered. Kadix heeft, te midden van deszelfs ongerustheden, de orde bewaard; geen enkele droppel bloeds is in Kadix gestort geworden, om dat de regering den wensch des volks aanhoorde, en in denzelven deelde, ten einde het niet tot wanhoop te brengen, om dat zij in deszelfs plaats handelde, ten einde zijne rust te bewaren. Het bloed, dat vergoten is geworden in die provincien, waar de regering stil gezeten heeft, in die provincien, aan welke, door hunne vaderlandsliefde en heldenmoed, meest geachte opperhoofden zijn ontnomen, is een smartelijk, maar onwraakbaar bewijs, dat de regering van Kadix zich, in de motiven harer reclamatien, of in den tegenstand tegen het bestuur van chefs, welke

Zie verder den kant van de eerste Bladz.

TE UTRECHT, BIJ DE LEEUW EN COMP.